

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/279/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616208174
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2017:4616208174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu B. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. S. XXX/XX, XXX XX W., zastúpený Pavlom Trnkom, advokátom so sídlom Bánovce nad Bebravou, Novomeského 1322/16, proti žalovanej Slovenská republika- Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava 1, IČO: 00166481, o náhradu škody vo výške 738,94 eura s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 738,94 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 27.10.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

I./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady škody vo výške 738,94 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 27.10.2016 do zaplatenia z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že policajným orgánom bolo voči nemu vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví a následne zo strany prokuratúry bola zamietnutá jeho sťažnosť proti tomuto uzneseniu a podaná obžaloba, pričom Okresný súd Topoľčany žalobcu oslobodil spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný a rozsudok sp.zn. 1T/61/2011 zo dňa 14.05.2014 sa stal právoplatným dňa 23.10.2014. Žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Generálnu prokuratúru SR, ktorá však jeho nárok odmietla ako nedôvodný. Škoda vznikla žalobcovi v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím a to titulom nákladov vynaložených na právne zastúpenie v trestnom konaní. Poukázal na to, že zodpovednosť za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci je zodpovednosťou objektívnou, ktorej nie je možné sa zbaviť a zo súčasnej judikatúry vyplýva, že rozhodnutie o oslobodení spod obžaloby z dôvodu, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo, má rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, keďže oslobodením spod obžaloby účinky uznesenia o vznesení obvinenia zanikajú.

2./ Žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že za nezákonné nemôže byť automaticky považované každé vznesenie obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu bez zohľadnenia osobitosti každého prípadu. Rozhodnutie o vznesení obvinenia nie je rozhodnutím o vine obvineného, nakoľko takéto rozhodnutie môže urobiť iba súd na základe výsledkov následne vykonaného dokazovania. Uznesenie o vznesení obvinenia podľa platného trestného práva nepredpokladá istotu, že skutok sa stal, že je trestným činom a istotu, že ho skutočne spáchal podozrivý. Preto uznesenie o vznesení obvinenia nie je nezákonným z dôvodu že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu neskôr počas jednotlivých štádií trestného konania sa z rôznych dôvodov nepotvrdila. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno

uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Žiadne rozhodnutie vydané v rámci trestného konania v prípravnom konaní však nebolo zrušené pre jeho nezákonnosť, obdobne k takémuto postupu nedošlo ani v konaní pred súdom. Prokurátorom v konkrétnej veci nebolo vydané žiadne nezákonné rozhodnutie a tiež nebolo zistené, že by nesprávne úradne postupoval. Za nezákonné možno považovať len také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré nemalo zákonný podklad už v čase jeho vydania a nie také rozhodnutie, ktoré síce bolo v čase jeho vydania zákonným rozhodnutím, ale na základe dokazovania vykonaného po jeho vydaní bolo v trestnom konaní ustálený iný právny záver.

3./ Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a zástupkyne žalovanej ako aj oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/61/2011 a z predloženými dokladmi pričom zistil, že Okresné riaditeľstvo PZ v Topoľčanoch, Úrad justičnej a kriminálnej polície - odbor skráteného vyšetrovania vydalo dňa 26.08.2010 uznesenie ČVS: ORP - 139/OSV-TO-2010, ktorým začalo stíhať žalobcu ako obvineného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Žalobca ako obvinený podal proti uvedenému uzneseniu sťažnosť, o ktorej rozhodovala Okresná prokuratúra Topoľčany uznesením Pv 236/2010 - 10 zo dňa 08.09.2010 a to tak, že zamietla sťažnosť obvineného ako nedôvodnú. Na základe výsledkov policajného vyšetrovania Okresná prokuratúra Topoľčany dňa 19.04.2011 podala na Okresný súd Topoľčany obžalobu na obvineného B. Q. s tým, že tento dňa 06.09.2009 o 14.15 hod. v obci Solčany vo dvore rodinného domu č. XXX/XX na ul. J. S. po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol poškodeného V. S. tak, že ho sotil do oblasti tela, v dôsledku čoho poškodený narazil ľavým ramenom do zábradlia, pričom podľa znaleckého posúdenia bolo spôsobené zranenie zmliaždenie ľavého ramena ťažšieho stupňa s kožnou odreninou na ľavom ramene, ktoré si vyžiadalo liečenie a s tým spojenú práceneschopnosť v trvaní od 06.09.2009 do 02.10.2009 a teda obvinený spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zákona.

4./ Okresný súd Topoľčany trestným rozkazom, sp. zn. 1T/61/2011 - 136 zo dňa 20.05.2014 uznal obžalovaného vinným z vyššie opísaného prečinu ublíženia na zdraví a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. V dôsledku odporu podaného obžalovaným a po následnom vykonaní dokazovania Okresný súd Topoľčany rozsudkom č.k. 1T/61/2011 - 219 zo dňa 22.03.2012 oslobodil obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratorky v Topoľčanoch zo dňa 19.04.2011 vedenej pod sp.zn. Pv/236/2010, lebo nebolo dokázané že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie Okresná prokuratorka v Topoľčanoch ako aj poškodený, pričom Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 4To/64/2012 - 250 zo dňa 19.07.2012 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení uznesenia uviedol, že v danom prípade vznikla dôkazná situácia, kde sú tak na strane obžalovaného i na strane poškodeného produkované dôkazy v totožnom rozsahu a to priame dôkazy - výpovede svedkov a obe skupiny dôkazov sú podporené objektívnym dôkazom a to znaleckým posudkom. Vykonaným dokazovaním orgánmi činnými v trestnom konaní a ani súdom prvého stupňa nebola preukázaná skutočnosť, že by obžalovaný vzhľadom na svoj zdravotný stav mohol poškodenému spôsobiť dané zranenia tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr.poriadku a z toho dôvodu je potrebné vypracovať znalecký posudok príslušným znalcom z odvetvia traumatológie s tým, že znalec sa vyjadrí po zohľadnení všetkých skutočností k možnému mechanizmu vzniku zranenia poškodeného a obžalovaného a ku skutočnosti, či zranenie, ktoré vzniklo poškodenému mu mohol spôsobiť obžalovaný, keďže tento sa podľa záveru znaleckého posudku znalca MUDr. Malého pohybuje len s dvoma francúzskymi barlami a má ťažké obmedzenie hybnosti chrbtice a v tomto smere je potrebné vykonať aj vyšetrovací pokus. Následne po doplnení dokazovania Okresný súd Topoľčany rozsudkom č.k. 1T/61/2011 - 329 zo dňa 14.05.2014 opätovne oslobodil obžalovaného spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Uvedený rozsudok bol napadnutý odvolaním zo strany Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch a Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 4To/87/2014 - 357 zo dňa 23.10.2014 odvolanie okresného prokurátora zamietol s poukazom na vypracovaný znalecký posudok, ktorý síce nevytlúčil mechanizmus vzniku zranenia poškodeného spôsobom ním udávaným, avšak jednoznačne konštatoval, že mechanizmus úrazu udávaný poškodeným je málo pravdepodobný, pričom pri zistení tohto záveru vychádzal práve z fyzických parametrov v rámci zdravotného stavu a veku obžalovaného a poškodeného a po analýze stereotypu chôdze obžalovaného a možností silového pôsobenia.

5./ Obhajca obžalovaného si podaním zo dňa 25.03.2015 vyúčtoval odmenu advokáta za úkony obhajoby v trestnej veci na celkovú sumu 722,71 eura a následne žalobca listom zo dňa 16.08.2016

adresovaným Generálnej prokuratúre SR požiadal o predbežné prerokovanie nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. s tým, že bol v trestnom konaní oslobodený spod obžaloby a teda rozhodnutie policajného orgánu o vznesení obvinenia sa stalo nezákonným a v príčinnej súvislosti s ním ako aj s následným rozhodnutím prokurátora o jeho sťažnosti proti tomuto rozhodnutiu mu v trestnom konaní vznikla škoda vo výške 738,94eura (okrem trov obhajoby v trestnej veci to boli ešte hotové výdavky žalobcu na poplatkoch za fotokópie z trestného spisu spolu v sume 16,23 eura), ktorej náhradu si uplatnil voči štátu. Na podanie žalobcu reagovala Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 26.10.2016, ktorým žiadosť žalobcu považovala za nedôvodnú, nakoľko výsledky vykonaného dokazovania v prípravnom konaní nasvedčovali tomu, že žalobca sa dopustil trestnej činnosti a že obžaloba bola na neho podaná dôvodne a preto nie je možné vyčítať prokurátorovi jeho postup a považovať jeho rozhodnutie za nezákonné, keď k zmene došlo až po doplnení dokazovania, kedy súd žalobcu oslobodil.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa ods. 2 zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. m) citovaného zákona orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci, ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 5 ods. 1 právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ods. 2 právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1 nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať, na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 1 náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody, alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené, alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

6./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím je dôvodná a preto jej v celom rozsahu vyhovel. Pokiaľ ide o určenie orgánu, ktorý koná v mene štátu, tak je nesporné, že žalobca si uplatnil náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť nezákonným rozhodnutím policajného orgánu v trestnom konaní a v príčinnej súvislosti s ním aj s rozhodnutím prokurátora o jeho sťažnosti proti rozhodnutiu polície, pričom na úseku trestného konania vykonávajú svoju pôsobnosť tak vyšetrovateľ policajného zboru ako aj prokurátor a teda ako orgán konajúci v mene štátu prichádza do úvahy tak Ministerstvo vnútra SR, ako aj Generálna prokuratúra SR a z hľadiska určenia, ktorý z týchto orgánov je v tom - ktorom prípade orgánom konajúcim v mene štátu, je rozhodujúce, na ktorom z nich bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a týmto orgánom bola Generálna prokuratúra SR, ktorá je z

toho dôvodu príslušná konať v mene štátu. (§ 4 ods. 1 písm. m) Zákona č. 514/2003 Z.z.). V konaní zo strany Generálnej prokuratúry SR neboli vznesené žiadne námietky voči tomu, že má vystupovať v mene štátu a preto nie je potrebné ďalej sa touto otázkou zaoberať.

7./ Základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá Zákona č. 514/2003 Z.z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Pre správnu interpretáciu tohto ustanovenia nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia, teda z doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematický a teleologický. Z hľadiska systematického výkladu možno dospieť k záveru, že aplikácia § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. prichádza do úvahy aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Z hľadiska teleologického výkladu nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zмене) namietaného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Za právne treba považovať výklad, v zmysle ktorého z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, má zastavenie trestného stíhania (ak k takémuto rozhodnutiu došlo k preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným) rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného (prípravného) konania ukazujú, že nejde o trestný čin, zároveň znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania. Ústavný súd SR vo svojom náleze sp.zn. I.ÚS320/2016 zo dňa 07.07.2016 ďalej konštatuje, že ak bolo trestné stíhanie konkrétnej osoby zastavené z dôvodu, že sa skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie nestal, že skutok nie je trestným činom, resp. že skutok nespáchal obvinený, uznesenie, ktorým bolo obvinenému obvinenie vznesené a tiež aj záväzný pokyn prokurátora na vznesenie obvinenia (ak bolo obvinenie vznesené na základe pokynu prokurátora) sú vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv jednotlivca.

8./ Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. Podľa súdnej judikatúry zodpovedá zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania, alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a, že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania (rozsudok Najvyššieho súdu SR , sp. zn. 4Cdo/ 54/2011 zo dňa 30.1.2012 a rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/183/2009 zo dňa 30.11.2009).

9./ Je nesporné, že žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím policajného orgánu pri výkone verejnej moci a taktiež je nesporné, že súčasná judikatúra v prípade, ak došlo k zastaveniu trestného stíhania, alebo k oslobodeniu spod obžaloby s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádza z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté a teda uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia je potrebné považovať za nezákonné a tým je splnený základný predpoklad na uplatňovanie si náhrady škody v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z. V tomto prípade je nesporné, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný a teda žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a za túto škodu zodpovedá štát, pričom v zmysle § 3 ods. 2 citovaného zákona sa tejto zodpovednosti nemožno zbaviť a teda ide o zodpovednosť objektívnu. Súd pri svojom rozhodovaní bral do úvahy aj konkrétne okolnosti, ktoré vyšli najavo v rámci trestného stíhania a dôvody, pre ktoré došlo k oslobodeniu žalobcu spod obžaloby a v tomto smere poukazuje hlavne na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Nitre č.k. 4To/64/2012 - 250 zo dňa 19.07.2012, z ktorého vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v zmysle § 2 ods. 10 Tr.poriadku takým spôsobom, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Orgány činné v trestnom konaní nesprávne vyhodnotili priame dôkazy a to výpovede svedkov a taktiež závery znaleckého posudku MUDr. Jozefa Malého a

bolo potrebné vykonať doplnenie znaleckého dokazovania a taktiež vykonať vyšetrovací pokus. Aj z ďalšieho uznesenia Krajského súdu v Nitre č.k. 4To/87/2014 - 357 zo dňa 23.10.2014 vyplýva, že v rámci vykonaného dokazovania nebolo bez dôvodných pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a teda v takomto prípade sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, stačí len dôvodná pochybnosť o tom, či sa stal. Z toho vyplýva, že už v rámci policajného vyšetrovania nebol riadne zistený skutkový stav veci, ktorý by odôvodňoval následné pokračovanie v trestnom stíhaní a podanie obžaloby. Vzhľadom na súčasnú judikatúru ohľadom rozhodovania o nárokoch na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci je nepochybné, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody a keďže v rámci predbežného prerokovania jeho nároku mu tento nebol priznaný, tak svoje právo si musel uplatniť súdnou cestou. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že nárok žalobcu na náhradu škody je dôvodný, nakoľko oslobodením spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný sa uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia stalo nezákonným a následne je za nezákonné možné považovať aj uznesenie prokurátora o zamietnutí sťažnosti obvineného. Keďže zodpovednosť za škodu je v tomto prípade zodpovednosťou objektívnou, tak súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady škody sumu 738,94 eura, ktorá žalobcom bola riadne vyčíslená a zdokladovaná a ktorá škoda mu vznikla v trestnom konaní uhradením nákladov za obhajobu ako aj zaplatením hotových výdavkov, pričom zo strany žalovanej výška náhrady škody spochybnená nebola. Zároveň súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 738/94 eura od 27.10.2016 do zaplatenia v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania s náhradou škody, keď nereagovala na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku tým, že by škodu uhradila, ale podaním zo dňa 26.10.2016 odoprela žalobcovi jeho nárok na náhradu škody uhradiť.

10./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že v zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).